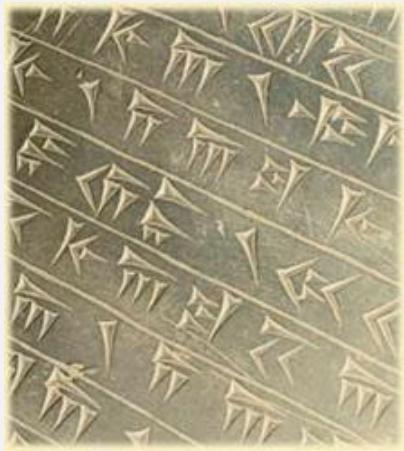

سه شنبه ۷ تیر ۲۸ رجب ۱۲۸۷ هجری شمسی

آغاز قیام ستارخان در سال ۱۲۸۷ هجری شمسی...

آغاز قیام ستارخان در سال ۱۲۸۷ هجری شمسی
قیام ستارخان سردار ملی علیه استبداد محمد علیشاه و خاندان سلطنتی در سال ۱۲۸۷ هجری شمسی آغاز شد. مردم تبریز در این قیام شرکت فعال داشتند و در کنار ستارخان مجاهدت‌های بسیار کردند. ستارخان همچنین رهبری مجاهدینی را به عهده داشت که با عین الدوله به مبارزه برخاسته بودند. وی در این قیام عزم و ایمان بسیار از خود نشان داد و پس از فتح تهران و خلع ید محمد علیشاه با پیروزی وارد تهران شد و قوای استبدادی شاه قاجار را مضمحل نمود.

روز مبارزه با سلاح‌های شیمیایی و میکروبی

تاریخچه جنگ‌های بیولوژیک

انسانها، با کمال تاسف در طول تاریخ از تکنولوژیهای در دسترسشان برای کشتار، نابودی و مقاصد منفعت طلبانه بارها و بارها استفاده کرده‌اند. دقیقاً نمی‌توان مرز زمانی مشخصی برای جنگ‌های بیولوژیک یا کاربرد میکرووارگانیسم‌ها و سایر عوامل در جنگ تعیین کرد. آدمی از روزهای اول زندگی بر روی کره خاکی همواره در صدد بوده که به نحوی به همنوع خود غلبه و استیلا کند و برای این منظور از کلیه امکانات موجود در دسترس خود استفاده می‌کرد. سرخپوستان آمریکا با سابقه تمدن ۵۰۰۰ ساله، همواره در جنگ، تیرهای خود را آغشته به سم می‌نمودند. در ۳۰۰ سال قبل از میلاد مسیح آلدگی چاه‌های آب دژها، قلعه‌ها و شهرها یکی از روش‌های موثر برای از پای در آوردن دشمن و سربازان و مردمان در بین یونانی‌ها بوده است. در جنگ‌های قرون وسطی با به کارگیری منجنیق‌ها برای پرتاب اجساد آلدگی حیوانات و انسان‌ها به داخل دژهای محاصره شده استفاده می‌شد که این عمل باعث ترس و بیماری در میان مردم محاصره شده گردید. سال ۱۷۶۳ میلادی نقطه عطفی در تاریخچه جنگ‌های بیولوژیک می‌باشد. چراکه در این سال یک تغییر مهم در کاربرد این عوامل در جنگ‌ها به وقوع پیوست ۰ به عبارت دیگر در این سال ارتش آمریکا (اروپائی‌های مهاجر) از عامل بیماری آبله به عنوان یک سلاح برای قوم کشی سرخپوستان بومی آمریکا استفاده نمود. آنها با انتشار عامل بیماری آبله از طریق دادن پتوهای آلدگی به ویروس سبب کشتار وسیعی در بین بومیان گردید. در سال ۱۹۱۵، در طی جنگ جهانی اول آلمان‌ها به کاربرد عامل بیماری وبا در ایتالیا و طاعون در پترزبورگ روسیه متهم شدند. انگلیسی‌ها نیز ادعا نمودند که آلمان‌ها در طول جنگ از بمب‌های حاوی طاعون استفاده نمودند و فرانسوی‌ها مدعی بودند که آلمان‌ها عروسک‌ها و آب نبات‌های آلدگی به عوامل میکروبی را بر روی رومانی ریخته‌اند.

کنفرانس خلع سلاح ژنو

در سال ۱۹۲۵ در کنفرانس خلع سلاح ژنو، عهدنامه ای (پروتکل منع کاربرد سلاح‌های شیمیایی و بیولوژیک) به تصویب ۴۰ کشور جهان رسید. مشکل عده در ارتباط با ممنوعیت ذکر شده در پروتکل ژنو این بود که هیچ اشاره‌ای به ممنوعیت ساخت، تولید، ذخیره سازی، آزمایش، نقل و انتقال و خرید و فروش اینگونه سلاح‌ها نشده بود. از این جهت بود که در کمتر از دو دهه بعد از تصویب این قانون جهان شاهد کاربرد وسیعتر اینگونه سلاحها در جنگ جهانی دوم و پس از آن بود که نهایتاً منجر به کنوانسیون ۱۹۷۲ ژنو، مبنی بر ممانعت از توسعه، تولید و ذخیره سازی سلاح‌های باکتریولوژیک (بیولوژیک) و توکسینی و کاربرد آنها گردید. کشورهایی شرکت کننده در این کنوانسیون متعهد شدند که عوامل بیولوژیک جنگی خود را نابود کنند و یا همه آنها را برای مقاصد صلح جویانه تغییر کاربردی دهند. که البته این کنوانسیون در سالهای آتی به دفعات حول محورهای فوق و پروتکل الحاقی بازنگری و بررسی شد با اینحال تولید و بکارگیری سلاح‌های شیمیایی و میکروبی در چند دهه‌ی اخیر از سوی کسانی که خود مدعی خلع این سلاح‌ها هستند همچنان ادامه داشته و قربانیان اصلی این سلاح مردم بی دفاع هستند.

بکارگیری سلاح‌های شیمیایی علیه ایران

در طول ۸ سال جنگ تحمیلی عراق علیه ایران تمامی دنیا از کمک به عراق در این جنگ به صورت مکرر دریغ نکردند. نقض حقوق بین الملل هم از سوی خود دولت عراق صورت می‌گرفت که از سلاحهای شیمیایی و میکروبی در جنگ استفاده می‌کرد و هم از سوی کسانی که دولت عراق را با این گونه سلاحهای ممنوعه مجهز می‌کردند. در تاریخ ۷ و ۸ تیرماه ۱۳۶۶، هواپیماهای بمب افکن عراقی

با بمب های شیمیایی به چهار نقطه پر از دحام و متراکم جمعیتی شهر سردشت حمله کردند و زن و کودک و خرد و کلان مردم بی گناه آن شهر و اطراف آن را آماج گازهای کشده و دهشتناک شیمیایی قرار دادند. حملات شیمیایی این رژیم علیه سربازان ایرانی در طول جنگ همواره ادامه یافت و این امر در حالی بود که دولت عراق خود بتنهایی توان ساخت سلاح های میکروبی و شیمیایی را نداشت.